

ПРОВАДИЙСКАТА СОЛОВАРНА

Наричатъ я провадийска, защото е само на 6 километра юго-източно отъ гр. Провадия. А соловарна я наричатъ, защото въ нея преваряватъ солена вода, та добиватъ чисто бѣла, ситна готварска соль.

До преди десетина години никой не е знаялъ, че на това мѣсто извира солена вода. Презъ време на общо-европейската война единъ отъ войниците, които пазѣли желѣзния пѣтъ, отишелъ да пие вода на близките изворчета и съ очудване забележилъ, че на едно изворче водата е солена.

Тая новина скоро се разчула изъ околите села, и мнозина почнали да идватъ, за да си наливатъ цѣли бурета съ вода отъ солените извори. Тогава България бѣше затворена, търговците не можеха да внасятъ соль отъ странство, та солта бѣше и много скъпа. Селяните отъ близките до гр. Провадия села вмѣсто соль почнали да употребяватъ солената вода отъ това изворче.

Следъ войната почнахме пакъ да си набавяме соль отъ други държави и никой не търсѣлъ вече соленото изворче. Но учени хора знаели, какъ се използватъ въ други държави такива солени извори, та посъветвали провадийци да си построятъ соловарна.

И сега при спирка Мирово се издига голѣмъ фабриченъ коминъ, до който се редятъ нѣколко постройки, а на спирката презъ день, презъ два се товарятъ цѣли вагони съ ситна бѣла соль, която се разпраща изъ цѣла България.

Посетителите биватъ любезно посрѣщани отъ директора на соловарната, който ги развежда на всѣкъде изъ постройките и обяснява, какъ се добива солта.

Най-първо се отива при извора, който е разширенъ като голѣмъ кладенецъ. До него е машината, която движи *помпата*, за да изтегля солената вода и чрезъ желѣзна трѣба да я излива въ коритата надъ *градирната*. Градирната е построена отъ високи (10 — 15 м.) дървени подпорки и *трѣне*, което е гжсто напластено, за да се прецежда презъ него солената вода. При прецеждането презъ трѣнето